

“ஸமான அனேக தர்ம யுக்த உபலத்தே அனுபலத்தே அபவர்க: விலேஷ ஆவேஷ விமோக்ஷ ஸம்ஸய:” அனேக தர்மம் உபவமானது, யுக்தனுக்கு உபலத்தமாகவோ அனுபலத்தமாகவோ விலேஷம் ஏற்படுகிறது. “ஸ்தானோ வ்ருஷ யோகோ ஸமானம் தர்மம் ஆரோ: கரினாஹோ தஸ்யன்னு பூர்விஷ்ட: தயர் விலேஷம் பகுஸ்யமான:” பகுஸ்யமான: என்றால் தெரிஞ்சுக்க ஆசைப்படுறது என்று அர்த்தம்.

ஸ்தானுக்கும் வ்ருஷத்துக்கும் ஸமான தர்மம் என்றால் ஒரு தத்துவம். பஸ்யன்னு என்றால் பார்க்கின்றது. ஸமான தர்மம் என்று உள்ளது. “ஆரோ: வ்ருனாஹோ பூர்வதிஸ்யந்தாது விலேஷம் தூஸ்மானான்” பூர்வத்துக்கு முன்னாடி பார்ப்பது, விஷேஷத்துக்கு முன்னாடி பார்ப்பது. “ஹிம்ஸது இதி அநாவுகாரே இதி ஞாயயம் ஸர்கா” தெரிஞ்சுக்க முடியல அது இருந்து கூடினது என்ன இருக்கு ஸம்ஸய: அநாவுகாரே என்றால் புரியாதது என்று அர்த்தம்.

அதை முழுதாக தெரிஞ்சுகிறது ஸம்ஸய: என்று சொல்வோம். அனேக: தர்ம உபலேத: அனுபலேதமா இருக்கு. ப்ரமானமான தர்மத்தில் இருந்து உபலதம் கிடைக்குது. விஷேஷம் அன்னியதர்த்யா இதற்கு என்ன விஷேஷம் கிடைக்கல அப்ப புத்தி விஷேஷம் என்ன என்றால் ஸம்ஸய:, ஸம்ஸயத்தில்

ப்ரவ்ருத்தி இருக்கு என்று சொல்றா. “தேன விஷேஷா வேஷு விமர்ஸ
புருஷ:”

“ஸ்தான புருஷய: தர்ம்ம அரோ: பஸ்யன்னு” மேலயும் கீழயும் பார்த்துண்டு
இருக்கிறதா அர்த்தம். தெரிஞ்சுகாத ஞானத்துக்கு பேரு சந்தேகம்னு
சொல்றது. இரண்டுக்கும் வித்யாசம் தெரியுறதுக்கு உபலதி என்கிறோம்.

“ப்ரமான ஜ்யாதியம் அஸமான ஜ்யாதியம் ச அனேகம்” ப்ரமான
ஜ்யாதியமாக இருப்பதும் அஸமான ஜ்யாதியமா இருப்பதும் அனேகம்,
ப்ரமான ஜ்யாதியாவும் தோன்றது அஸமான ஜ்யாதியாவும் தோன்றது. ஆக
பூனா புருஷனானு சொல்ல முடியாது.

“தஸ்ய: ஏகஸ்ய தர்மஹோ பலத்தே” ஒரு பலத்தை தர்மோபவதி.

“விஷேஷஸ்யா உவேத த்ருஷ்ட பலாத்” விஷேஷம் இரண்டுத்துக்கும்
இருக்கு. “ப்ரமான ஜ்யாதியஸ்ய அஸமான ஜ்யாதியஸ்ய அஸமந்த அர்த்த:
விஷிஸ்யஸ்ய”

“கந்தபர்தாது ப்ரதியா வித்யோ விஷிஸ்யது” ப்ரதி என்ன இருக்கு
கந்தவர்த்தத்தில் இருப்பதால் க்ரந்தம் ப்ரதிக்கு மட்டும் தான் இருக்கு.
குணத்திலும், கர்மத்திலும் க்ரந்தம் என்பது விஷிஸ்யமா இருக்கு. “அப்தஜா

சப்தே விவாதிவின்யத்வம் விஷேஷா தஸ்யம் த்ருவ்யம் குண: கர்மாயஹு:
ஸம்வேதா விஷேதஸ்ய உகாது ” விஷேஷம் இரண்டு விதமாக பார்ந்துண்டு
இருக்கு. உவம் என்று உள்ளது ஸமான ஜ்யாதிகமா இருக்கு.

கர்மத்துக்கு எப்ப ப்ரஸ்ருர்த்தி, புஸ்பம் இருந்த தான் க்ரந்தவர்த்தம் வரும்.
குணத்தினாலே வருமா, கர்வத்தினாலே வருமா என்பது ஸமான தர்மம்.
தேனா என்பது ப்ரத்வி த்ருவ்யத்தை சேர்ந்தது.

“வியாகதம் ஏகார்ததர்ஸனம் விப்ரவிபதி” ஒரு அர்த்தமும் தோன்றதுக்கு
இல்லை. இது ப்ரதினோ இது குணம்னோ தோன்றவில்லை.
ஏகார்ததர்ஸனம் இருக்கப்ப அழிக்கப்படவில்லை வியாகதம். வியாகதம்
என்றால் ஒரு அர்த்த தர்ஸனமும் இல்லை என்று அர்த்தம். விப்ரவிபதி
என்றால் விரோத விபதினு இருக்கு. விரோத கோடி தர்ஸனம் என்றால்
என்ன அர்த்தமோ அதே தான் இங்க ஏகார்ததர்ஸனதுக்கு. வியாகதம்
என்றால் விரோதம் என்று அர்த்தம்.

“வ்யாகத: அத்யத்மே தேஹம் தர்ஸனம் ஞாயாத்மே தர்ஸனம்” ஸாங்க்யாதி
தர்ஸனம் கடத்தினால் தான் உருவாகிறது. “ஸத்வேத ஏக வர்ஸனம் அஜா
அன்ய வர்ஸனம் உபலத்யதே” நமக்கு ஸாங்க்யம் என்பதற்கு ப்ரதானம்
ஒன்று தான் காரணம் சொல்றார். ஸாங்க்யம் என்பது ஹேதது ஆகாது.

உத்பதி ஸ்பஷ்டமா இருக்கு அதுனால எதற்கும் பாதிப்பு என்பது கிடையாது.

ஒரு இடத்தில் இருந்தால் இருக்குனு தான் வரும் இல்லை என்றால்

இல்லைனு தான் வரும்.